

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om brugerbetaling for Arbejdstilsynets ydelser.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.
(Fremsat 29/1 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Vi havde den 6. november 1990 en grundig drøftelse i Folketinget og gennemførte førstebehandlingen af det nu genfremsatte forslag til folketingsbeslutning om brugerbetaling for Arbejdstilsynets ydelser; jeg kan henvise til Folketingstidende 1990-91 (1. samling) sp. 1552-77.

Min holdning fra dengang er ikke ændret. Regeringen kan ikke støtte SF's beslutningsforslag af de grunde, jeg fremhævede dengang, og jeg vil gerne ganske kort ridse op nogle af de argumenter, jeg anvendte dengang, idet jeg henviser til nogle påstande, som SF fremfører i bemærkningerne til forslaget.

Der er f.eks. nogle bemærkninger om ressourcerne – ressourcerne til Arbejdstilsynet. Dertil vil jeg gerne sige, at tallene jo skal sammenholdes med omlægning af opgaverne, f.eks. den kraftige udbygning af andre dele af arbejdsmiljøapparatet, specielt indsatsen i Bedriftssundhedstjenesten, som i de senere år er blevet udvidet og forbedret, og som jo i øvrigt betales af brugerne.

Endvidere hævder SF, at vi i regeringen ikke interesserer os tilstrækkeligt for arbejdsmiljøet,

og at vi også lovgivningsmæssigt holder os beskeden tilbage. Jeg kan oplyse, at der siden 1982 er fremsat tre lovforslag om ændring af arbejdsmiljøloven samt et lovforslag om arbejdsmiljøet i Grønland, og tre af disse forslag er vedtaget. Herudover har regeringen jo ved sin forvaltning af rammeloven om arbejdsmiljøet fra 1975 hele tiden i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter søgt at fastsætte arbejdsmiljøregler på en sådan måde, at de hele tiden er i tæt sammenhæng med den tekniske og sociale udvikling i samfundet, så vi i dag på en række områder har måske verdens skrappeste, det vil sige de mest beskyttende arbejdsmiljøregler.

Jeg vil gerne sige om arbejdsgivernes betaling af gradueret afgift eller gebyr til Arbejdstilsynet, at jeg selv har den opfattelse, at en sådan ordning vil være overordentlig vanskelig at gennemføre og vil medføre store vanskeligheder. Der lægges jo op til, at man skal betale alt efter, hvilke arbejdsmiljømæssige belastninger der kan dokumenteres at være i forskellige brancher, men vi har jo i forbindelse med andre spørgsmål oplevet, hvor store vanskeligheder der er ved at opkræve penge i forhold til, om en virksomhed er i én branche eller er i en anden branche.

Regeringen er ikke fremmed over for brugerbetaling på arbejdsmiljøområdet. Vi har jo også en række gebyrordninger, ligesom virksomhedernes betaling til Bedriftssundhedstjenesten og til Arbejdstiljøfondens forsknings- og undervisningsvirksomhed er udtryk for en brugerbetaling.

Med hensyn til ressourcerne kan jeg lige oplyse, igen med henvisning til SF's bemærkninger til forslaget, at antallet af årsværk i Arbejdstilsynet i 1991 er 768 og ikke som oplyst i bemærkningerne 739, hvilket fremgår af den vedtagne finanslov for 1991.

Endelig kommer hr. Tommy Dinesen – jeg tror, det er i fremsættelsen – ind på spørgsmålet om elevatortilsynet. Her er situationen jo fortsat den, at sagen er under overvejelse, og jeg kan gentage, hvad jeg sagde her i Folketinget den 9. januar i år som svar på et spørgsmål fra hr. Tommy Dinesen: Vi har med henblik på at tilvejebringe et præcist beslutningsgrundlag et konkret forslag om privatisering af tilsynet på elevatorområdet under udarbejdelse.